

[Skytte.]

til noget i forsommeren, når vi var så langt fremme som vi dengang var. Skyld og ansvar herfor hjælper det jo ikke at diskutere nu, og det skal jeg derfor undlade; men det er et spørgsmål, om der er en reel mulighed for at få en reform gennemført i dette folketingsår. Der er nok en hel del, der har tvivl herom. Jeg håber, at de, der tvivler, må få deres tvivl gjort til skamme, idet jeg inderligt håber, at folketinget vil vise sig arbejdsdygtigt, så denne vinter blandt sine resultater også tæller en virkelig skatte-reform.

Det radikale venstre vil medvirke hertil. Vi vil fortsat arbejde med på en skatte-reform også med en vis omlægning, jeg siger udtrykkelig en vis omlægning, fra direkte til indirekte skatter. Jeg mener ikke, vi skal gå så vidt, som det er luftet fra forskellig side. I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at den procent, der er nævnt i lovforslaget, tiltaler mig mere end andre procenter, der er nævnt. En betingelse for en sådan omlægning må nu som før være, at den ikke får social slagside, det vil sige, den må ikke gå ud over de dårligst stillede.

Principielt kan man jo ønske, det bliver muligt at undgå persontilskud, ligesom den forrige taler var inde på. Jeg er ikke uenig, men omvendt vil jeg ikke på forhånd afsværge muligheden for eller rettere nødvendigheden af, at der må udbetales persontilskud ved gennemførelse af en skatte-reform som den, vi drøfter her. Engrosomsen egner sig jo ikke til yderligere forhøjelse, den trænger tværtimod til en afløsning, og det radikale venstre er derfor fortsat villig til at overveje, om afløsningen skal være en almindelig omsætningsafgift, og jeg tilsiger fortsat velvillig behandling i udvalget.

Aksel Larsen: Jeg troede, at meromsen var afgået ved døden, da den fik et slagtilfælde den 17. maj, men det synes jo ikke at være tilfældet. Nu er det blevet sagt, at man skal lade være med at rippe op i, hvad der skete dengang, men jeg ser mig ikke i stand til helt at forbigå det — det har jo også været nævnt af andre talere — og jeg ser mig heller ikke i stand til at undlade at erindre om, at hr. Poul Møller, der har været meget aktiv i udvalget om det hidtidige lovforslag, i en kronik i Jyllands-Posten

fra den 27. september har sagt, at de konservative har forlangt, at der skulle være realitet i løftet om modsvarende nedsættelser af den direkte skat.

„Kravet herom benyttede regeringen til at afbryde de videre forhandlinger i foråret.“

Ja, det sidste er et citat.

Jeg synes, det er lige stærkt nok, at en deltager i udvalgsarbejdet kan påstå, at det var kravet herom, der fik forhandlingerne til at bryde sammen, eftersom de fire gamle partier alle sammen har erklæret, at de ønskede at benytte momsens provenu til at nedsætte den direkte skat. Jeg bliver altså nødt til at benytte anledningen til at erindre om, hvad der faktisk skete på det møde, vi havde den 17. maj i udvalget. Man kan se det i udvalgets beretning, hvorefter det fremgår, at der af venstre og de konservative var stillet kategorisk krav om, at spørgsmålet om indførelse af kildeskat og ophævelse af skattefradragetsreglen ikke måtte forhandles. Videre, at regeringen og socialdemokratiet ikke måtte arbejde på at få reformer i denne retning; det skulle de forpligtes til at lade være med at arbejde for. Endvidere krævede man, at hvis der blev sluttet et skatteforlig, måtte man kun, hvis samtlige deltagere i skatteforliget godkendte det, foretage ændringer i det; og så havde man en hel del små supplerende krav såsom, at hele forholdet mellem stat og kommune skulle ændres, at forsørgerbegrebet skulle kulegraves og ændres, at sambeskatningen skulle ophøre totalt, og meget, meget andet. Det er jo forholdet. Det var det, det brast på. Men når dette er sagt, må jeg naturligvis også erkende, at den egentlige årsag til, at patienten blev syg og fik slagtilfælde, er at søge i et vist firkan-tet forlig, der blev sluttet i januar månedovre hos statsministeren, og hvis første praktiske resultater viste sig ved kommunevalget i marts.

Nå ja, det er egentlig ikke umiddelbart forståeligt, at regeringen vil genoplive det havarerende forslag, men det vil den altså, og når den gør det, er jeg nødt til, selv om jeg har gjort det mange gange før, at sige et par almindelige ord om forholdet mellem forbrugsskatter og direkte skatter.

Jeg afviser ikke forbrugsskatter; jeg ved, at det vil være aldeles udelukket, at vi